

Tisztelt Tagtársak!

Immáron ott tartunk, hogy a munkáltató azt is megengedheti magának - a héten már másodszer – hogy a kiírt munkaidő-beosztástól eltérően, gyakorlatilag az egyik óráról a másikra rendeli be próbára tagjainkat. Nem törődve az érintettek előre lekötött programjával, magánéletével stb...

A megbízott karigazgató az elementáris felindulást tapasztalva pedig önszorgalomból, megoldásként, a Munka Törvénykönyvéből komponált fenyegetőzéssel igyekezett hűen teljesíteni a felsőbb szint elvárását. Mindemellett regnálása óta következetesen nem törődik művésztársaival, és a MÁO-n kívül minden művészegyüttesben tiszteletben tartott, és szükséges technikai szünetek kiadásával – holott erre már főzeneigazgató is több alkalommal felhívta a figyelmét. Reméljük, hogy az MT olvasgatása közben egy napon eljut arra a szintre, hogy a törvény szellemiségét is alkalmazza, melyből párat sort gondolatébresztőként idézünk:

„4. Általános magatartási követelmények

6. § (1) *A munkaszerződés teljesítése során - kivéve, ha törvény eltérő követelményt ír elő - úgy kell eljárni, ahogy az adott helyzetben általában elvárható. Felróható magatartására előnyök szerzése végett senki nem hivatkozhat. A másik fél felróható magatartására hivatkozhat az is, aki maga felróhatóan járt el.*

(2) A jogok gyakorlása és a kötelezettségek teljesítése során a jóhiszeműség és a tisztesség elvének megfelelően kell eljárni, továbbá kölcsönösen együtt kell működni, és nem lehet olyan magatartást tanúsítani, amely a másik fél jogát, jogos érdekét sérti. A jóhiszeműség és tisztesség követelményét sérti az is, akinek joggyakorlása szemben áll olyan korábbi magatartásával, amelyben a másik fél okkal bízhatott.

(3) A munkáltató a munkavállaló érdekeit a méltányos mérlegelés alapján köteles figyelembe venni, a teljesítés módjának egyoldalú meghatározása a munkavállalónak aránytalan sérelmet nem okozhat.”

Mivel az énekkar nem az orwelli állatfarm része, elvárjuk, hogy a próbák során elvárt viselkedés mindenkire, még a szabályok megalkotójára is vonatkozzon. Tehát a próbafolyamatot el nem némított telefonnal – uram bocsá' telefonálással – még az mb. karigazgató se szakíthassa meg.

Mindezek persze természetesen, amennyiben a vezetésre kijelölt személyek a tisztességes, etikus foglalkoztatás követelményeinek nem hajlandóak eleget tenni, és nincs olyan szabályrendszer (KSz) amely megfelel az intézményben folyó munka speciális elvárásainak, és nem kényszeríti a munkáltatót, az elvárt és írott magatartásra.

A leírtak okán felidézünk – és páran talán még emlékeztek is rá - hogy az 2016. októberi IÉT ülésen a szakszervezeti oldal tájékoztatta a munkáltatót, hogy több társulati tag megbántva érzi magát Vilppu Kiljunen finn rendező őket érintő inszINUÁCIÓJA miatt. Egyben kértük a MÁO vezetését, mielőbb küldjenek egy elnézés-kérésre felhívó levelet.

Szakszervezetünk a rendelkezésére álló levélváltást, - mivel azok javarészt a mai napig nem veszítettek aktualitásukból - mint a társulati tagokat érintő történés kordokumentumát közkincsé teszi.

„Budapest 17.10.2016.

Tisztelt Ókovács Szilveszter Úr!

Mélységesen sajnálom, amiért a múlt csütörtöki sajtótájékoztatón gondot okoztam a viselkedésemmel. Osztozom a véleményemben, amit az „íratlan szabályokról” vall, miszerint a produkció problémáit a házon illetve csapaton belül kell feloldani. De az a helyzet, hogy semmilyen probléma nem lett megoldva, és ez váltotta ki a frusztráltságot.

A csapatom az Ön csodálatos Operaházában, állandó félelemben és bizonytalanságban kellett, hogy dolgozzon, a méltánytalan munkakörülmények miatt. A munkámhoz való hozzáállásomat, a lelkesedés a komolyság jellemzi. Teljes elkötelezettséggel és minden képességemet felhasználva állok hozzá a terveimhez (projektjeimhez), s ugyanezt várom a velem együtt dolgozóktól, kollégáimtól, művészektől és az intézménytől.

A „Rautavaara - A bánya” és „Varga - Szerelem” című művekben közreműködő művészek első osztályúak. Megtiszteltetés volt a két világpremiert megvalósítani velük. Azonban a MÁO produkciós szervezetének teljesítménye kivételesen gyenge és bizonytalan volt. A Finn csapatunkkal szemben kezdettől fogva megalázó stílusban és arroganciával viselkedtek, mint ahogy például a díjak kifizetése is történt. A kifizetés első részletét, csak azután az ultimátum után kaptam kézhez, amikor azt mondtam, hogy nem repülök Budapestre. Közel két hónapos késéssel kaptam csak meg, a megegyezésünk, ill. a szerződésünkben foglaltak ellenére. A díszlettervezőnk máig nem lett kifizetve, annak ellenére, hogy elvégezte a munkáját. Hasonló önkényes viselkedés uralta a teljes próbaidőszakot. Indoklás nélkül elvették tőlem a kóruspróbákat és az énekeseim duplán lettek lefoglalva a próbákra és az előadásokra. A kellékesek a próbák alatt nem léteztek, így a szolistaság kénytelenek voltak a holmijaikat maguknak vinni, hogy a színpadi körülményeket valamilyen módon szimulálni tudjuk, és egyáltalán dolgozni tudjunk stb.

Az információ az Operaházban nem nagyon terjed, legalábbis a különböző részlegek között biztosan nem, illetve a hierarchiában felülről lefelé sem. Egyesek megígérnek bizonyos dolgokat, majd mások valami egészen különbözőt. A legrosszabb élmény a jelmez részlegen ért, ahova soha többet nem térnek vissza. Mint dolgozó csapat, megalázva érezzük magunkat ebben a helyzetben, holott csak a legjobbat kívántuk nyújtani.

Ókovács Úrral is megpróbáltunk kapcsolatba lépni, a kellékesekkel kialakult túrhetetlen helyzet miatt, hogy támogatást kapjunk Öntől. Ön azonban nem volt jelen. De amikor éppen jelen volt, akkor is rögtön azt válaszolta, hogy nem Önre tartozik az ügy, és hogy minden rendben lesz. Ön tévedett és tévesen cselekedett. Finnország egy olyan ország, ahol olyan értékeket vallanak, amit úgy hívunk „Nyugat-európai”. A vezetőinktől elkötelezettséget és átláthatóságot várunk el. Ez azt jelenti, hogy Finnországban, Skandináviában, vagy a fejlett Nyugati országokban, egy vezető sem mondhatja azt, hogy nem tud valamit. A vezetőnek tudnia KELL. Pontosan ezért lett a pozícióra megválasztva. Értenie kell ahhoz, amit csinál és döntéseket kell tudni hoznia. Ez lenne a megjegyzésem a privát beszélgetésünkkel kapcsolatban.

Csütörtökön, közvetlenül a sajtótájékoztató előtt, színpadi próbám volt. Az Ön részéről egyetlen egy szó is elég lett volna a nézőtérről. Ez az apró gesztus is képes lett volna csökkenteni azt az bosszúságot, amit Anger úr, időbeosztásommal kapcsolatos üres ígéretei okoztak. Felettből hiányoltam, hogy semmilyen megnyugtatót nem volt képes válaszolni, az Önre bízott művészek

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete

1146 Budapest, Thököly út 172.

felháborodottságára. Ezt Önnek abban a pillanatban tudnia kellett volna. Canio bohócként nem a hitét siratja, hanem, mert tud valamit. Nem képzelődik. Ahogy én sem képzelődöm, hiszen megtapasztaltam, hogy mi zajlik az Ön Operaházában. És a darab legvégén Canio gyilkol. Megöli az áruást és a gyalázatot. Ez egy kivételesen tiszta pillanat, az a pillanat, amikor a legrosszabb válik valóra és az igazság feltárul. Ezért az én szójátékom ebben az operában nem a „Ridi Pagliaccio” (kacagj Bajazzó) hanem a „La commedia é finita” (vége a komédiának). Az én komédiámnak azon a sajtótájékoztatón volt vége.

Ami az bocsánatkérést illeti, szívesen teszem. Csak azt szeretném tudni, hogy kitől és milyen okból. Művészek között a robbanékony természet teljesen megszokott, talán nem kell említenem az opera világának nagyjait. Emiatt nem kell bocsánatot kérnem. Az Ön Operaházából én senkivel sem viselkedtem sértő vagy degradáló módon. Ha azonban viselkedésem szégyenteljes volt a Magyar Állami Operaház szellemiségéhez, nyilvánosan szeretnék nyílt levélben bocsánatot kérni az Operaház teljes személyzetétől. Boldogan teszem, és egyúttal majd elmagyarázom a viselkedésem okát, mintegy általános értékelést adva az Ön Operaházának működéséről. Mindezt magyarul szeretném, hogy mindenki értse, tapasztalva, hogy az angol nyelv ismerete ritka Önöknél. Sőt, feltételezem, hogy a megfelelő médiát is ki tudom ehhez választani vagy a módját annak, hogy a levelem publikálják, mert természetesen azt szeretném, hogy a tartalom és a szándék az eredeti tartalommal lásson napvilágot.

Az általam használt „cigány” kifejezéssel kapcsolatban megjegyezném, hogy teljes mértékben az én hibám. Nehézséget okozott, - nem csak nekem, hanem másoknak is, - megfelelő kifejezést találni angolul a roma emberekre. A sajtókonferencián össze voltam zavarodva, és úgy emlékeztem, hogy ifjúkoromban a Pablo de Saraste „ZigeunerLied”-t játszottam. Az angol fordítás a kotta címlapján „GypsySongs” volt.

Lelkesedéssel várom a Premiért és bízom abban, hogy a múlt heti incidens a feledés homályába merül, közös erőfeszítéseink eredményeképpen.

Tisztelettel,

Vilppu Kiljunen

rendező

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete
1146 Budapest, Thököly út 172.

Budapest 17.10.2016.

Dear Mr. Szilveszter Ókovács,

I'm deeply sorry for my behavior and for the trouble that I caused in the press conference last Thursday. I do share the idea of the "unwritten rule" with you, that tells that the problems of a production must be resolved within the working teams and producing houses. But the fact that no problem was resolved was the cause of the eruption of my frustration.

My team has been working in your beautiful house under a constant artistic fear and insecurity because of the lack of reasonable working conditions. My relation to my work is full of seriousness and enthusiasm. I do have a full commitment to my projects with my whole capacity and I demand the same from my co-operators and colleagues; artists and producing organisation.

The artists in Rautavaara's "The Mine" and Varga's "Szerelem" are first class. It has been a pleasure creating two world premieres with them. But the commitment of the producing organisation of the Hungarian State Opera has been exceptionally weak and vague. Our Finnish working team has been treated in a humiliating manner and arrogance already from the beginning, for example regarding the payment of our fees. Personally I got my first installment only after my ultimatum not to take my flight to Budapest. So I got it nearly in two months delay, in spite of our common agreement and contract. Until today my stage designer hasn't got his fee at all, even though his work is completed. Similar arbitrariness has continued through the whole rehearsal period. Choir rehearsals have been taken from me without any reasoning and my singers have been double booked in performances and rehearsals. The props required to rehearse didn't exist, thus the soloists were forced to bring their own personal belongings for us to try to simulate the stage and be able to work, etc.

Information does not circulate in your house. At least not among the different departments. Nor from top to bottom in the hierarchy. Some people promise certain things, and other people promise other things. The worst of all is the situation in the costume department where I don't want to go back anymore. As a working team we feel humiliated in this situation although we wished only to give our best to your house.

We've tried to be in contact with you, Mr Ókovács, to resolve the costume department's unbearable situation and to get support from you. However you were not present. An when you were, your prompt answer was that the case does not concern you and everything is going to be alright. You are wrong, and you act wrongly. Finland is a country that wants to bound with the values of the so called "Western countries". We expect from our leaders commitment and transparency. It means not a single leader in Finland or Scandinavia or in progressed Western European countries could say: he didn't know. The leader has to know. For that reason he has been chosen for his position. To know and to make decisions. Let this be my comment to our private conversation.

On Thursday right before the press conference I was rehearsing on stage. One single word from you in the auditorium would have been enough. That one little gesture would have calmed the irritation that grew from the futile promises from Mr Anger concerning the scheduling of my work. I was missing a comforting word from you to respond to the anger of the artists committed to you. In that particular moment you would have been knowing. Canio is not crying his faith as a clown but

Operaházi Dolgozók Független Szakszervezete
1146 Budapest, Thököly út 172.

the fact that he knows. He is not imagining. Me neither, I'm not imagining, I have an experience of your house. And in the very end of the opera, Canio kills. He kills the treachery and shame. It is an exceptionally clear moment, a moment when the worst comes true and the truth is revealed. That's why the punch line in that opera is not "Ridi Pagliaccio" but "La commédia é finita". My commedia was over on the press conference.

As for the apology, I'm pleased to give one. I'd just like to know for whom and for what reason. Among artists being loud with temper, not to mention the great egos in world of opera, is perfectly common. That cannot be the reason for an apology. No one in your house has been treated in an insulting or degrading way from my part. But if my behavior was shameful for the spirit of The Hungarian State Opera, I beg to present a public apology in the form of an open letter to the whole personell of the house. I'll be happy to do it, and in the meantime I want

to explain the reasons of my behavior as well as giving a general evaluation about the functioning of your house. I want to do it in Hungarian to be fully understood by everyone, due to the general lack of English in the house. Moreover I presume that I am able to choose the media or the way to publish the letter because naturally I want to make sure that the content and intention will be shown in the original form.

Regarding my using of the word "gypsy", it was complitely by my mistake. It has been difficult for me and surely for many others to find a correct expression in English for the Romani people. In the press conference, being confused, I remembered myself playing Pablo de Sarasate's "Zigeuner Lied" in my youth. The translation on the opening page of my score at that time was "Gypsy songs"...

I'm looking forward to the premiere with enthousiasm and the last week's incident will be forgotten in the glory of our common effort.

Yours sincerely,

Vilppu Kiljunen Stage director"

Üdvözlettel,

Budapest, 2018. január 20.

Bárány Balázs Péter
elnök
ODFSZ

1146 BP., AJTÓSI DÜRER SOR 27/A.